

ÖNMAGUNK MEGISMERÉSE – LELKI, VAGY SZELLEMI? 2. rész

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. november 19.

Nagyon örülök, hogy itt vagytok ma, és folytathatom azt az üzenetet, amit elkezdtem körülbelül egy hónappal ezelőtt. Lehet, hogy jó lenne most egy kis áttekintő, egy kis ismétlés, mert a mai téma arra épül, és a jövő heti téma is ezzel lesz kapcsolatos. Annyira mély, és annyira sokat foglalkozik a Biblia ezzel a dologgal is, hogy nem lehetséges egy-két alkalommal teljes mértékben ezt kimeríteni. A tanítás fő címét úgy határoztam meg, hogy: *Lelki vagy szellemi?* Mert a világban, a keresztény gyülekezetekben, az ekléziában nagy viták is folynak, illetve nagy tudatlanság is van azzal kapcsolatban, hogy a lélek és a szellem az egy és ugyanaz? Vagy különböző? Ha különböző, akkor mi a különbség? Hogy lehet ezt megérinteni? Hogy lehet ezt megérteni? Hogy működik ez? Mi az alapja ennek az egész tanításnak? Mi alapján beszélek én most itt erről? Tehát sok kérdés felmerül.

Elmondtam az előző alkalommal is, hogy amikor valaki ezt megérti, nemcsak egy felületes ismerete van arról, hogy az ember nem csupán test és lélek, és a szellemünk nem egyenlő a lelkünkkel, hanem szellem, lélek, test vonatkozásában kell magunkról beszélnünk, mert Isten így beszél rólunk, akkor rengeteg igevers, bibliai kinyilatkoztatás, állítás, olyan tényközlés, amely ellentétet szülne az embernek az elméjében, nem tudod felfogni, nem tudod feldolgozni, az egyszerűen kisimul. Egyszerűen világossá válik, egyszerűen érthetővé válik az, hogy amikor például Isten azt mondja, hogy új teremtetek vagytok a Krisztusban, akkor ez mire vonatkozik? Mert amikor ránézel magadra a tükörben, nem igazán látod, hogy valami változott volna az újjászületésed után. A lelkedben se nagyon látod azt, hogy megújult volna bármi is, de akkor mire vonatkozik ez? Szóval ezzel kapcsolatosan kezdtem el egy sorozatot most, pár héttel ezelőtt, erről fogsz ma hallani, jövő héten is, és még ki tudja hányszor, mert a megigazulás és a megváltás megértése, ami alap, úgy hiszem, nem lehetséges akkor, hogyha az ember ezt nem látja, és nem érti. Nem lehet megérteni Jézus Krisztus munkáját, legalábbis annak mélységeit biztosan nem, hogy Ő mit végzett el a kereszten, ha nem látjuk és nem tudjuk, hogy mi az, amivel kapcsolatban Ő már befejezte a munkát, mi az, amit nekünk kell most csinálni, és mi az, ami majd ezután történik. Szóval sok dolog van, amivel kapcsolatban nekünk az elménket és a szívünket világosságra kell ébreszteni. Az Ige az, és a Szent Szellem, aki világosságot gyújt a szívünkben, és ahogy a múlt alkalommal is kezdtem, hogy nagyon-nagyon jól kell ismernünk önmagunkat ahhoz, hogy képesek legyünk arra, hogy Istentől elfogadjuk azokat az áldásokat, amiket Ő odaadott, vagy oda akar adni. Nagyon sok keresztényt látok kínlódni, szenvedni a testében, a lelkében, az érzelmeiben, a körülményeiben, és egyszerűen nem valóság az életében az, hogy Jézus sebeiben meggyógyult, minden áldással be van töltve, hogy megmosott és megszentelt.

Az emberek próbálkoznak a törvény szerint, a vallás szerint, mindenféle dogmák és teóriák szerint gondolkodni, próbálnak megfelelni, próbálnak bizonyos mérce szerint élni, próbálják kiérdekelni Isten elfogadását, áldásait. Próbálják valahogy megszolgálni azt, hogy Isten végre már megáldja őket valamilyen formában, de ez így sok embernél nem működik, mert nem is működhet. Mert nem ez az alapja a kapcsolatunknak Istennel, ahogy a vallás tanítja és ahogy egyébként saját magunktól gondoltuk volna. Egy vallásos mítosz az, hogy ha szent életet élünk, ha jól teljesítünk Isten számára, ha teljesen törvénytisztelők vagyunk, akkor Isten megáld, ha meg nem, akkor nem áld meg. Ez a legnagyobb botránykő sok vallásos ember szemében, ha egy ilyet hall, és ugye Pál apostollal kapcsolatban is visszakerdeztek, mikor erről beszélt, mi az, nem kell nekem jól viselkednem, nem kell helyesen élnem, hogy Isten megáldjon? Nem az ellen beszélek, hogy kellenek jó cselekedetek, hisz azok előre el vannak készítve, hogy azokban járjunk, nem ezek ellen beszélek egyáltalán, hanem hogy nem ez az alapja annak, hogy Isten közeledik hozzánk. Ha ez lenne az alapja, hogy mi az, amit megérdemlünk, hogy mi az, amit tudunk teljesíteni és adni Istennek azért, hogy Ő válaszképpen megáldjon minket, akkor reménytelen helyzetben lennénk. Gondolj bele! Milyen állapotban voltunk

akkor, amikor Jézus eljött és meghalt értünk? Milyen állapotban voltál akkor, amikor újjászületté? Tökéletes, szent életet éltél, Istennek odaszántat? Nem! Ahogy énekeltek: bűnben éltünk, távolvalók voltunk, a szellemünk halott volt ráadásul, és ebbe fogunk ma belemenni mélyebben.

Szóval nem tud az ember olyat tenni, hogy viszonzásért Isten majd megáldja, legalábbis ez nem így működik, nem ilyen fekete-fehér a dolog. Természetesen vannak összefüggések, és természetesen, ha az ember erkölcstelenül él, ha teljesen szabadjára engedi a testi mivoltát, és a meg nem újított gondolkodásában él, az nem áldást fog maga után hozni. De az alap, ami alapján Isten megáldott bennünket, az nem a mi jóságunk volt, nem az, hogy milyen jól viselkedtünk, milyen jól cselekedtünk, milyen jó dolgokat tettünk, vagy mennyire töltöttük be a törvény előírásait, akár a bibliaiakat, akár a világiakat. Tehát nem ez volt az, ami alapján Jézus eljött értünk, nem emiatt jött el Jézus értünk, hogy megváltson bennünket, hanem Őtőle fakadt, Ő indítványozta, Ő kezdeményezte az Ő szeretetéből, hogy eljön és meghal értünk és helyettünk megy a pokolba, helyettünk viseli el a bűneinknek a következményeit, és ezzel együtt pedig megáld bennünket.

Ha megértjük azt, hogy az ember felépítése szellem, lélek és test, és azt is, hogy az eredeti teremtéskor Ádám, mint szellemi lény lett megteremtve Isten hasonlatosságára, meg lett formálva a teste, és élet lehelete került bele, és ez három különböző dolog. Mert életnek lehelete lett belehelve, és lett élő lényé, akkor láthatjuk azt, hogy amikor elfogadjuk Jézust, amikor újjászületünk, akkor valami olyasmi dolog áll helyre bennünk, amelyet Ádám rontott el annak idején ott az Édenkertben. Ádám árulása azt hozta magával, hogy Ádám meghalt. Mert azt mondta Isten neki, hogy azon a napon, nem a következő héten, nem a következő években, nem a következő évszázadokban, azon a napon, amikor eszel abból a gyümölcsből, amiből nem kellene enned, azon a napon meghalsz! Mondtam ezt egyszer egy keresztény testvéremnek, egy más közösségbe jár, és azt mondta, igen-igen, meghalt és meg is halt fizikailag. De nem azon a napon halt meg fizikailag! Kilencszázharminc évet élt még a bűnbeesés után Ádám. El tudod képzelni, mennyire sok idő az? De mégis, akkor Isten félrebeszél, vagy ez valami képletes dolog? Nem! Ádám valóban meghalt, de nem fizikailag halt meg, hanem szellemi értelemben. És a szellemi halál nem azt jelenti, hogy megszűnik a létezése. A fizikai halállal sem szűnik meg az ember létezése. A test porrá lesz, mert porból lett, de a szellemi halál egy elválasztódást jelent, egy elkülönülést jelent Istentől. És mivel ebben az állapotban nem akarta Isten, hogy az ember örökké éljen a testben, ezért küldte ki, zavarta ki, vagy üldözte ki, vagy akárhogy fogalmazhatjuk, Ádámot és Évát a Kertből, hogy ne legyen az Élet fájáról, mert akkor ebből bukkott természeti állapotában még örökké élne. Ha nem tette volna, akkor nagy bajban lennénk, akkor a megváltást, amit Isten előre és eleve eltervezett, nem tudta volna végrehajtani.

Tehát önmagunk megismerése, és annak megismerése, hogy amikor elfogadjuk Jézust, akkor az újjászületés által a szellemünk újul, nem az, hogy megújul, újjá teremtődik, ennek a megértése és felismerése kinyitja előttünk azokat az Igéket, amelyek azt mondják, hogy te szent vagy. Amikor az Ige azt mondja rólad, hogy te megmosott vagy. Amikor az Ige azt mondja rólad, hogy Krisztus értelme van benned. Amikor azt mondja az Ige rólad, hogy benned működik Isten ereje. Akkor az ember, ha tudja azt, hogy ez nem a lelki világomban, nem a testemben van, hanem a szellememben, ahonnan elő lehet szólítani a lelki síkra és a fizikai síkra ezt, megvannak erre a bibliai utalások, hogy ez hogyan, erről majd jövő héten lesz szó, akkor kitisztul előttünk az, hogy nem érezzük azt, hogy mennyire szentek lennénk. Nem érezzük azt, hogy mi annyira tökéletesek lennénk, amikor az Ige azt mondja rólunk, hogy isteni természet került belénk. Hova? Nem viselkedem én úgy, mint Isten, nem vagyok tökéletes! Az Ige mégis azt mondja rólad, hogy tökéletes vagy. De hol vagy tökéletes? A szellemedben. És erről szeretnék ma beszélni, hogy teljesen világos és nyilvánvaló legyen előttünk az, hogy Isten, mivelhogy szellemi lény, Szellem, a szíveket nézi, a szellemet nézi, a belső embert nézi. Ő Szellem, szellemi módon beszél, és szól. Jézus, amikor az evangéliumban olvassuk a sok-sok példázatát, a sok beszélgetését az emberekkel, a tanítványokkal, a farizeusokkal, akkor végigvonul az egész, mind a négy evangéliumon, amikor Jézus szól, akkor a legtöbb esetben

Ő szellemi módon szól. Valami olyan szellemi igazságot, amit a testi oldalról, a lelki és az érzelmi, gondolati és a fizikai síkon nem tudsz megérteni, és nem tudod felfogni. Amikor ezt az emberek nem értették, az azért lehetett, mert mindig testi módon gondolkoztak erről. Rengeteg ilyen van. Ha olvastad a János evangéliumot, amit most a péntek esti Bibliakörökön olvasunk már pár hete, ott nyilvánvalóan látszik, hogy Jézus mindig mond valami szellemi dolgot, amit az ember, aki felé mondja, nem igazán tud lekövetni, és valami testi módon reagál rá. Egy pár dolgot kiírtam, és így felsorolom, az igehelyet is mondom, de nem muszáj kivetíteni, csak azért mondom, hogy utána tudsz ezeknek nézni.

Kezdem azzal például, amikor nem is a János evangéliumban, de egy meghalt emberrel kapcsolatban Jézus azt mondja, hogy: nem halt meg, csak alszik. Emlékeztek erre? Jézus értelmezésében ez mást jelentett, mint az emberek értelmezésében. A János evangélium 2,19-ben Jézus például azt mondja, hogy

János 2,19.

19. Felele Jézus és monda nékik: Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt.

Testi értelemben, fizikai értelemben ez felfogható? Mondják a farizeusok, hogy több, mint negyven évig épült, hogyan lehetséges az, hogy ha mi leromboljuk, Te három nap alatt felépíted? Mire utalt ezzel Jézus? Valami olyan szellemi dologra, ami nem lelki, ami nem érzékelhető, ami nem megfogható kézzel, ami nem látható fizikai síkon, hanem valami mélyebb tartalma van a dolognak. Aztán ott van például a 3. fejezet 3-as verse, ami a mai egyik alapigénk, szükség néktek újonnan születnetek. Szükség néked újonnan születned – mondta ezt Nikodémusnak Jézus.

Ez is egy szellemi kijelentés. Nagyon sokszor hallottuk ezt, és azt gondoljuk, hogy persze értem, természetes. Hol kell neked újonnan születned? Nikodémus sem értette, mert visszakérdezett testi módon, hogy bemegyek anyám méhébe még egyszer és megszületek? Hogyan lehetséges ez? Nem értette. Jézus válaszolt: ami szellemi, az szellemi, ami szellemi, az szellemtől van, és ami testtől van, az egy testi dolog. Nem tudsz te bemenni édesanyádnak a méhébe, és fizikai értelemben újra megszületni. Szellem által kell neked megszületned!

Ott van például a 4. fejezetben a 14-es igeversben a szamáriai asszonnyal történt beszélgetésben az, amikor azt mondja Jézus: aki „abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik.” Mi ez, ha nem egy szellemi kijelentés, mert fizikai értelemben három, négy, öt nap után kiszárad és meghal az ember, ha nem iszik vizet. Van olyan víz, lehet kapni a boltban Jézus címkével, Jézus vize, amit megiszol és akkor soha többet nem kell vizet innod a tested számára? Persze, hogy nincs. Miért? Mert Jézus nem testi módon beszélt, nem a lélek szintjén beszélt, hanem szellemi módon, és valami egészen más dologra mutat és hívja fel a figyelmet ezekkel a kijelentésekkel, mint amit mi a saját elménkből gondolnánk.

Aztán ugyanebben a történetben, amikor odaérünk a 32. vershez, azt olvassuk, hogy „van nékem eledelem, amit egyem, amit ti nem tudtok.” – mondta a tanítványoknak, amikor azok visszajöttek a kis ABC-ből és hozták az elemózsiát és gondolták, hogy Jézus biztos nagyon éhes már. És azt mondja Jézus, van nekem eledelem, amit egyek. Meg is magyarázta ezt a mondatát: az én eledelem az, hogy cselekedjem az én Atyám akaratát. Jól lehet ezzel lakni, be lehet ezzel teljesedni, hogy cselekszed az Atya Isten akaratát? Fizikai értelemben nem, fizikai értelemben, ha evangelizálsz, mész és szolgálsz és teszed, előbb-utóbb a tested kifulladás, kifárad és összeesik, mert a testnek is szüksége van táplálásra. De Jézus azt mondta itt, ez az én eledelem az, és nem fizikai dolgokra utalt, hanem szellemi dolgokra, hogy cselekedjem az én Atyám akaratát.

Aztán a 6. fejezetben a 35-ös igeversben azt mondja, kicsit fordul a dolog, saját magára utalva: „én vagyok az életnek ama kenyere”, engem kell megennetek, engem egyél meg. Na, ez aztán botránykő volt a javából, mert a kanibalizmusnak a tipikus esete lenne az, ha megennénk valakit. Hála Istennek, ezt még a törvény is bünteti, nem lehetséges. Akkor miről beszélt Jézus? Ter-mészetesen nem arról, hogy egy-egy falatot együnk a karjából vagy az oldalából. Hanem itt szellemi dolgokról beszél, amit sokan nem értették, és mivelhogy nem értették, ezért olvasod a 6. fejezet 66-os versében,

hogy sokan attól kezdve nem jártak vele, elhagyták Őt, mert megbotránkoztak azon a szellemi kijelentésen, amit ők testi módon nem tudtak felfogni, megérteni.

Később a Korinthusi levélben olvassuk, ahol Pál ezt megmagyarázza és kijelenti a számunkra, nyilvánvalóvá teszi, hogy az érzéki ember, a testi ember, a lelki síkon mozgó ember nem tudja felfogni, nem tudja megérteni Isten dolgait, mert azokat csak szellemi módon lehet megítélni. Egy szellemi gondolkodásmóddal, amely nem csupán az öt érzékszerv alapján működik, és nem csupán az érzelmek alapján működik, hanem van egy mélyebb, vagy inkább úgy mondom, magasabb dimenzió, amihez nekünk oda kell igazítani magunkat, mert különben, ha érzéki oldalról akarjuk ezt felfogni, megérteni, akkor esélyünk nincs, hogy ezt felfogjuk és megértsük. Ugye, volt erről szó az előző alkalommal.

Aztán lehetne még a sort folytatni, rengeteg-rengeteg ilyen példát lehet hozni az Igéből. Egyet még hadd mondjak! Azt mondta Jézus: „Aki hisz énbenem, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” Jön a forrásvíz? Az ember természetesen azonnal tudja, hogy Jézusnak ezen szavainál, ha már kicsit jártasabb az Igében, nagyon sok minden jelképes. Nagyon sok mindenre lehetne azt mondani, hogy ezek szóképek, meg szimbólumok, meg metaforák, meg hasonlatok, és le lehet redukálni, le lehet szűkíteni erre a szintre, hogy ezek csak hasonlatok és képek, de mindegyikre igaz az, hogy valamilyen szellemi, isteni, a természetesnél magasabb rendű dologra utal. Mindegyikre igaz ez.

Amikor például a magvetésről beszél Jézus, akkor egy természetes példát hoz, de valami szellemi dolgot szemléltet vele és azt mondja, Isten királysága így működik. Hoz egy példát, egy hasonlatot, hogy a lelki és testi módon gondolkodó emberek fel tudják ezt fogni, meg tudják érteni. A magvetés azt hozza, hogy lesznek olyan magok, amelyek teremnek, lesznek olyan magok, amelyek rossz földbe hullottak, és azok nem teremnek és így tovább.

A szellemi birodalom örökkévaló és nekünk meg kell látni, és meg kell érteni, hogy az a szellemi világ, ami körbevesz bennünket, az egy olyan láthatatlan világ, ami nagyon is valóságos, annak ellenére, hogy nem tudjuk megérinteni. Biztos hallottad már többször ezt tőlem, hogy a szellemi világ az valóságosabb, mint a fizikai világ, bármennyire is nem tudod az öt érzékszerveddel felfogni, de ha szellemi módon gondolkozol, akkor tudhatod és láthatod, hogy örökkévaló az Isten. Az Ő isteni mivoltában, Neki nincsen kezdete és nincsen vége, és Ő a szellemi birodalomban létezik és örökké is lesz. Egyértelműen mondja a Biblia azt, hogy ez a teremtett világ, ez a fizikai világ, ez az atmoszféra, amiben benne vagyunk, ami kézzel fogható. Amiben vannak érzéseid és vannak látható dolgok, ez egy teremtett dolog, egy időtől fogva van, és ahogy az Ige mondja, ideig lesz. Na már most, ha van valami, ami ezen az idővonalon túlmutat, akkor melyik a valóságosabb, melyik a magasabb rendű? Az örökkévalósághoz képest pár ezer, vagy pár tízezer, vagy pár millió év is csekélység. Az örökkévalóságot nem tudjuk felfogni, hogy az mennyire nagy idő. Az idő a végtelensége vagy az idő hiánya, mindegy, hogy melyik oldalról közelítjük meg, nem fér bele a mi elménkbe, de ettől még létezik, ettől még valóságos, ettől még igaz, csak nem látjuk. A 2Korinthus 5,7-ben mondja azt Pál apostol:

2Korinthus 5,7.

7. Mert hitben járunk, nem látásban;

Ez egy alap, kulcs Ige, meg kell látnod, hogy mire utal, mert vannak dolgok, amik nem láthatók, de érzékelhetők. Vannak dolgok, amelyek nem láthatók és nem érzékelhetők.

Mindjárt ki fogok erre térni, hogy mire gondolok ezzel kapcsolatban. Tehát azt mondja itt Pál, hogy hitben járunk, nem látásban. Nem az alapján hozom meg a döntéseimet, amit látok, milyen információt a szaglás, a tapintás, az ízlelés, a hallás és a látás alapján a környezetemből meg tudok szerezni. Nem az alapján, ahogy érzem a dolgokat, hanem az alapján, amit hiszek. A hitnek pedig van egy alap definíciója, hogy mindig ahhoz köthető, ami nem látható. A hit mindig valami olyan dolgot fog meg, olyasmi dolog a hit alapja, amit nem tudsz érzékelni, mert ha érzékelhető, ha megfogható, ha látható, akkor nincsen szükség hitre.

Van természetes hit, az a természetes hited, hogy hiszel abban, hogy leültél a székre és az nem törik össze alattad. Egy olyan hit, ami automatikusan működik benned, észre se vetted, de mégis hittel ültél rá a székre, nem remegve, félve, hogy vajon ez most összeszakad alattad, vagy nem. De van az a hit, ami nem természetes bizonyítékokra alapszik, nem azon, amit logikusan, racionálisan el tudsz fogadni,

vagy meg tudsz érteni, hanem valami olyan dologra, amit Isten egyszerűen kimondott. A mi hitünknek az alapja az, amit Isten mondott, és amit Isten mondott, az nem látható. Amit Isten mondott, nem érzékelhető, azt nem tudod megfogni. Miért? Mert szellemi. Nem lelki, hogy érezhetnéd, hogy érzem, Isten ezt mondta. Nem tudod megfogni, nem látod a fizikai szemeiddel, hanem egy szellemi dolog, amihez mivel tudsz kapcsolódni? Egyedül csak a hiteddel. A szellemi dolgokhoz csak a hiteddel tudsz kapcsolódni egyedül.

Vajon Isten hogyan csinálja? Vajon Isten hitben jár? Isten egy hit Isten? Jézus hogyan járt? Hitben járt, vagy mindig úgy, ahogy érezte magát? Ahogy érezte azt, hogy most mennyire fogadják el, vagy mennyire becsülik meg, vagy mennyire alkalmas az idő, megyek, nem megyek. Mi alapján hozta meg a döntéseit? Soha, de soha nem az alapján, amit látott. Mindig az alapján, amit hitt. Mit hitt? Ő mondta el saját maga, hogy azokat cselekszem, amiket látok az én Atyámtól, amiket hallok, amire a Szent Szellem vezet, amiket Ő mond, az alapján hozom meg a döntéseimet. Jézus mindig hitben járt, mindig hitben cselekedett, nem pedig látásban, és erről, hogy nehogy azt hidd, hogy ez az én saját fantáziám szüleménye, az Ésaías 11-ben előre van egy prófécia róla, hogy ezt így fogja csinálni. Az Ésaías 11-ben a 1-es, 2-es, 3-as verset olvasom. Figyelj! Gyönyörűséges igeversek:

Ésaías 11,1–3.

1. És származik egy vesszőszál Isai törzsekéből, s gyökereiből egy hajtás növekedik és gyümölcsöt hoz.

2. Akin az Úrnak Szellemé megnyugoszik: bölcsességnek és értelemnek szelleme, tanácsnak és hatalomnak szelleme, az Úr ismeretének és félelmének szelleme.

3. És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem fülleinek hallása szerint bíraskodik:

Halleluja! Ő a minta, Ő a példa, hogy nem az alapján ítéli meg a dolgokat, amiket első körben lát, nem az alapján, amit érez, nem az alapján, ahogy gondolkodik, hanem az alapján, amit Isten Igéje mond, amit az Ő szava mond. Jézus soha nem az öt érzékszerve alapján hozta meg a döntéseit. Fölmerül egy kérdés akkor, lépünk egy kicsit tovább az üzenetben, hogy vajon velünk kapcsolatban Ő hogyan gondolkodik? Hogy gondol rád? Hogy gondolkodik veled kapcsolatban? Úgy, ahogy te gondolkozol saját magaddal kapcsolatban? Hadd mondjam el neked, hogy szinte mindannyiunkkal kapcsolatban másképpen gondolkodik, mint ahogy mi gondolkozunk magunkról. Tudod, miért? Mert Ő értékesnek lát téged mindig. Ő fontosnak és bölcsnek és szeretettel teljesnek és türelmesnek és örömmel teljesnek és túlradónak lát téged mindig. Olyan embernek lát téged, akiben neki hite van. Nagy hite van! Istennek nagy hite van benned!

Nem az alapján hozza meg a döntését, hogy jaj, már megint! Hányszor elmagyaráztam neki, hogy ne ingerelje fel már annyira magát minden apróságon, és már húsz éve ezen kínlódik ez az ember, hogy megváltozzon, nem igaz már, hogy nem fogja fel! Istennek nincsenek ilyen érzelmei és ilyen gondolatai veled kapcsolatban. Ő azt mondja, hogy hiszek benned!

Természetesen látja, tud mindent rólad. Tudja azt, hogy min mész keresztül, tudja azt, hogy mennyi idő telt már el attól kezdve, hogy Ő mondott neked valamit és te mindig engedetlen voltál. De Ő mindig türelmes veled. Ráadásul az Ő elhívása, az Ő küldetése a te életedre vonatkozóan örök érvényű, nem változik meg. Soha nem fog megváltozni! Az Ő szeretete, az Ő szerelme, irgalma, kegyelmessége a te irányodban soha-soha nem fog megváltozni. Miért? Mert a lelkedre tekint? Mert a testedre tekint? Nem! Ő szellem, és a szellemedre tekint. Látja azt, amit Ő már elvégzett szellemben tebenned és teéted, amit te esetleg nem látsz. Látja azt, hogy te áldott vagy, minden szellemi áldással megáldva. Lehet, hogy te nem látod, de Ő ezt látja, és úgy tekint rád, hogy te áldott vagy.

Fel kell ébrednünk arra, hogy mi is azt lássuk, amit Ő lát velünk kapcsolatban. Ő látja azt, hogy te Jézus sebeivel meggyógyultál, és arra vezet téged, hogy te is lásd ezt meg. Mert amikor meglátod, amikor ezt meghallod, akkor tud hit keletkezni benned. A hit az egyenlő azzal a látással, amit Isten lát rólad. Ha nem azt látod, amit Isten lát rólad, akkor nem tudsz benne hinni, akkor csak egy reményteljes valami, vagy összevissza kuszaság lesz benned, hogy jaj, Istenem, nem értem, hogy miért történnek ilyen dolgok! Érzem a testemben, hogy milyen problémáim vannak, hogy itt fáj, meg ott

fáj, meg ezt mondta az orvos, meg ez van leírva a papírra! De azt mondja Pál apostol, hogy mi hitben járunk és nem látásban. Nem arra tekintünk, amit látunk, hanem arra tekintünk, amit a fizikai szemeinkkel nem láthatunk. Amikor arról beszél, hogy nekünk látnunk kell valamit, de nem látásban járunk, akkor azt mondja, hogy a szellemi dolgokat az Igében – mert az Ige szellem és élet – azt nekünk látnunk kell, és annak kell nagyobb befolyást gyakorolnia ránk, mint amit a fizikai szemeinkkel látunk.

Meg kell ismernünk önmagunkat, hogy hogyan működik ez bennünk, mert különben saját magunknak bonyolítjuk meg az áldások elfogadását. Halleluja! Neki nem gond évszázadokat, akár évezredek hitben állni valamivel kapcsolatban. Neki nem probléma hitben állni azzal, amit Ő kimondott a szavaival. Amikor Ő kimondta, hogy legyen világosság, legyen föld stb. ezek megtörténtek. Nem tudjuk pontosan, hogy hány másodperc vagy hány óra vagy mennyi idő telt el, de megtörtént.

De nyilvánvaló az Igéből, hogy amikor Jézusról kimondta a próféciait, már ott a bűnbeesés után, aztán kimondta a prófétáin keresztül sok minden prófécianak a beteljesüléséig, sok száz év telt el.

Isten nem olyan Isten, aki kétségbeesett, hogy jaj, jaj, mi lesz vajon most? A körülmények nem olyanok, hogy összejönne, amiben én most hiszek, hogy tényleg el tud jönni a Messiás, tényleg el tud jönni a Megváltó! Igaz az, amit Ő elvégzett értünk, és Ő hisz a kimondott szavaiban, hisz a kimondott szavaiban veled kapcsolatban is, és hisz abban, hogy azok valóságba jönnek.

Így volt ez Jézusnak az első eljövételével, így volt ez a megváltással, így volt ez az új teremtéssel kapcsolatban, ami te benned létrejött az újjászületés által, és így lesz Jézus második eljövételével, így lesz a te feltámadásoddal, és a tested megdicsőülésével is.

Ha megértjük Isten gondolkozásmódját, ha megértjük Isten hitét, akkor sokkal könnyebb lesz nekünk is hitben járni, mert mi is úgy fogunk látni, ahogy Ő lát. Egyértelműen mondja az Ige, hogy ne szabjátok magatokat e világhoz. Mondja a Róma 12,1–2, hogy ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változatok el a ti elméteknek, azaz a lelketeknek megújítása által, hogy megláthassátok, hogy mi Isten akarata. Ha az elmédet, a lelkedet, a gondolkozásodat nem újítod meg összhangba az Igével, nem fogod megismerni Isten akaratát, mert ez hozza el a felismerést, és a hit ott kezdődik, szokták mondani, akik ismerik Isten akaratát.

Ha azt hiszed, hogy Isten akarata az, hogy szegényen éljél, betegen, ha ebben van a hited, akkor nem nagyon lehet rajtad segíteni, mert a hited lekorlátoz téged. Összhangba kell hoznod a hitedet azzal, amit Ő mond rólad, még akkor is, ha nem érted, még akkor is, ha nem látod és nem érzed, akkor is igazság, mert a szellemi dolgok magasabb rendűek, mind a testiek. Azokat az igazságokat, amiket Jézus mondott, nem lehet testi módon megérteni, testi módon felfogni. Úgy kell látnunk magunkat, ahogy Ő lát minket Krisztusban.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Mondja ezt arra az embere, aki Krisztusban van. Egy másik tanítás sorozat lenne ezt kifejteni és kibontani. Most egy mondattal engedjétek meg, hogy beszéljek róla.

Krisztusban az van, aki elfogadta Őt, aki újjászületett. Van valaki, aki ma van először közöttünk, aki még soha nem volt itt? Nincs senki? Ha voltál már itt közöttünk, hívó vagy, nagy valószínűséggel a szívedbe fogadtad Jézust, újjászületté, Krisztusban vagy, ahogy az Ige mondja, minden újjá lett. A régiek elmúltak, újjá lett minden. Új teremtés vagy! Hogyan lettél új teremtés? A testben? Nem! A lelkedben? Az érzelmeidben, a gondolkozásmódban, az akaratodban? Teljesen új lett, amikor újjászületté, minden? Nem! Lehet, hogy amikor újjászületté, akkor az érzelmeidben, sőt a testedben is kaptál érintést Istentől, de teljesen megújulva nem lett az újjászületés pillanatában sem a lelked, sem a tested. De a szellemed igen. Az a bukott szellemi ember, amit Ádámtól örököltünk, az ő leszármazottaitól, a szüleinktől, az a szellemi halál, amibe születünk, az megváltozott, egy új teremtéssé váltunk a szellemünkben és minden újjá lett.

Amikor meglátod ezt az új teremtet magadban, amikor felismered az új teremtet magadban, amikor megismered az új teremtés valóságát magadban, amit egyedül csak az Igéből láthatsz meg, mert erről nem szólnak a hírek, ezzel nincs tele a sajtó, ez csak az Igében van meg. Ha meglátod az Igében az új teremtés valóságát, akkor dönthetsz és választhatsz, hogy az elméd teológiai okfejtéseihez ragaszkodsz

továbbra is, vagy pedig megváltoztatod az elmédet, megváltoztatod a gondolkozásmódodat, az érzelmeidet, bármennyire is örülsz, úgy tűnik és elfogadod azt, amit Isten mond rólad, és ki mered jelenteni azt, hogy én az vagyok, amit a Biblia mond rólam. Mondd utána: Én az vagyok, amit a Biblia mond rólam! Én új teremtés vagyok. Isteni természetnek a részesei lettetek, majd jövő héten sok-sok Igét fogunk ezzel kapcsolatban olvasni, hogy ez az új teremtés hogyan tud igazán működni bennünk.

De most ezt alapozzuk egy kicsit még tovább, és beszéljünk arról, hogy a test a legegyszerűbben látható dolog. Ugye? Ha rám nézel most, márpedig rám nézel, ha eddig nem aludtál el, akkor látod az én testem. A melletted ülőét is látod, ha oldalra fordítod a fejedet. A sajátodat is látod, amikor belenézel a tükörbe. Ez a legkönnyebben megfogható, ez a legkönnyebben érzékelhető fizikai valóság, a test. Van egy anyaga, valamiből összeáll, van a biológiája, a kémiaja, a fizikája stb. és az alapján működik, ahogy Isten megteremtette.

Bár a bukott állapotában helyreállításra van szüksége, de az alapvető működési elvei még mindig azok, ahogy Isten megteremtette. Lélegzünk, eszünk, iszunk stb. Ez az első, amit meglátsz a másikon. Ez az első, amivel szembesülsz akkor, amikor valakire ránézel vagy valakit megfogsz. Megfogod a vállait, megfogod a kezét. Sok minden tapasztalható, hogy most hideg a keze, piros az arca, jól áll a haja, vagy elfeküdte, jól sminkelte ki magát, vagy el van kenődve a rúzs, vagy akármilyen. Tehát ez mindenféleképpen látható. Mind az öt érzékszervvel érzékelhető. Néha lehet érezni a másikon az illatát, mert az érzékelhető.

A lélek? A lelkét a másik embernek nem látod. A lélek sem látható, de érzékelhető. A lélek is érzékelhető. Miért? Mert csak szólalj meg a másik, és érzed azt, hogy amit mond, az téged hogyan érint meg. Tudok olyat mondani, hogy elolvadsz és elfolysz, és azt mondod, hogy jaj, Attila, milyen szépen és nyájasan beszél. Ugye? És tudok olyat mondani, hogy haragra gerjedsz, hogy micsoda mérges indulatokat fejez ki Attila, és benned a tüskék, nyilak kinyílnak és kedved lenne egy pofont lekeverni. Miért? A test miatt? Nem! A lélek miatt, mert a lélek meg tud nyilvánulni, a lélek érzékelhető, magasabb rendű, mint a testi, és a lélek is örök. Semmiképpen nem megfogható, de érzékelhető, megérinthető. A lelket meg lehet érinteni. Hisz ebben élünk mindennap, megérintenek bennünket bizonyos lelki dolgok. Megérintenek bennünket és felemelnek, és boldoggá tesznek és lehangolnak, és meg tudnak minket keseríteni dolgok, mert a lelkünk bizony érzékeny.

A lelkünkben, ahogy az előző alkalomban volt szó, ruah, vannak örökletes dolgok. Mint, ahogy a testedben is hasonlítasz valamilyen mértékben édesapádra, édesanyádra, vagy a nagyszüleidre, úgy a lelkedben is ezek az örökletes dolgok visszafelé mutatnak a szüleidre, nagyszüleidre és így tovább. Tehát a lélek érzékelhető.

De mi van a harmadik részünkkel, ami igazából a sorban az első a lényegi részét tekintve, de most harmadjára beszélek erről, mi van a szellemünkkel? A szellemedet lehet érezni? Nem! A szellemedet nem tudod érezni. A szellemet ugyanúgy nem lehet fizikai módon megfogni, mint ahogy a lelket sem lehet megfogni. A szellem szintén nem látható, de ezt nem is lehet érezni, legalábbis nem úgy, ahogy a lelket lehet érezni. 2Korinthus 5,17 még egyszer: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden”. Itt jön be az, hogy ímé, újjá lett minden, de ezt te nem érzed. Hogy tudsz akkor mégis ehhez kapcsolódni? Hogy tudsz kapcsolódni ahhoz a sok-sok szellemi igazsághoz, amit Jézus elvégzett érted és benned? Hogy tudsz ahhoz kapcsolódni, hogy minden bűnöd el lett törölve és megmosott téged a Bárány vére? Ezt érzed?

Időnként persze ez a lelkünkben érzésként megnyilvánul, amikor elismerjük, hogy hibáztunk és elfogadjuk a kegyelmet, de azt, hogy a Bárány vére megmosott bennünket, nem érezzük. Ezt el tudjuk hinni, vagy vissza tudjuk utasítani. Azt mondjuk, hogy én csak azt fogadom el, amit érzek, csak azt fogadom el, amit meg tudok fogni. Nem érzem, hogy Jézus sebeivel meggyógyultam volna. Nekem ez az igazság, mert nem érzem! De mi hitben járunk nem pedig érzésekben, nem pedig látásokban, akkor hova kell igazodnunk? Meg vagyok áldva minden áldással? Hol? Alig van pénzem, alig tudom a számláimat kifizetni. A télikabátom is nyolcvankét évvel ezelőtti, le kéne már cserélni. Hol van ez az áldás?

A szellemedben minden áldással meg vagy áldva. Áldott vagy, győztes vagy, fejlett vagy. A Szellem gyümölcsei ott vannak: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség, ezek való igazságok a szellemedben. A szellemedben mindig szeretet van. A szellemedben mindig öröm van. A szellemedben mindig vigasság van. A lelkedben meg – „nem érzem!”. Persze ezt az ember nem érzi. Nem majd fogunk majd új teremtéseké válni, amikor a mennybe kerülünk, nem majd történik majd ez meg, ez egy befejezett múlt idő. Ha valaki Krisztusban van – itt van egy feltételes dolog, ha Krisztusban van valaki. Ha Krisztusban. Tehát nem mindenki ilyen a földön. Ha Krisztusban vagy, azaz újjászületél, új teremtés vagy, a régiek elmúltak, ímé újjá lett minden. Ez a szellemi valóság. Ez a szellemi igazság.

Az a szellemi, ami Isten képére lett teremtvé újjászületett, és olyan állapotban vagy Isten előtt, mint amilyen állapotban volt Ádám a bűnbeesés előtt, sőt még plusz is adatott hozzá. Tehát úgy állhatsz meg Isten jelenlétében, mint ahogy Ádám megállt a teremtés első napján, közösségben Vele. Mi alapján? A szellemed alapján. És Isten mire néz, mi alapján viszonyul hozzád? A szellemed alapján. Nem az alapján, hogy te a lelkedben, az érzéseidben, a testedben milyen módon vagy tökéletes. Ha ez lenne az alap, akkor esélyünk sem lenne. Egy bukott természetű ember a bukott lelki világában örökölt sok fogságot, szabadításra váró érzelmeket, neveltetést, mindenféle olyan dolog rakódott ránk, amit megtanultunk akarataink ellenére, amik viselkedési formák. Ebben a fejlődésben, hogy a lelkünk változzon és a testünk újuljon, nem tudunk a tökéletességre jutni ötszáz év alatt sem. De a szellemünk új teremtés!

Amikor majd ez a test elbomlik, elhal, a szellem kilép a testből a lélekkel együtt, a lelkünk hozzá fog igazodni majd a szellemi dimenzióhoz, mert erre mondja Pál apostol, hogy most tükör által homályosan látunk, akkor majd színről színre fogunk látni. Azok az emberek, akik a testből kiléptek, akik megtapasztalták ezt a csodálatos dolgot, hogy a testük meghal, akik végre már odaértek, hogy a testük végre már porrá lett. Az örök dicsőségbe léptek át, és ott nincsen könny és nincsen fájdalom, nincsen semmi olyan dolog, ami miatt sírni kellene. Halleluja! Pál apostol vívódott a kettő között. Mert tudta, hogy milyen a szellemi és azt mondta, hogy forgolódom, gyötrődöm a kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni, mert az sokkal inkább jobb, mind a testben lenni itt. De a testben megmaradnom szükségesebb tiérettetek, hogy el tudjam mondani a bölcsességeket, a kijelentéseket, leveleket tudjak írni, engedelmes legyek stb. Ezt így nem fogalmazta meg, de az ő kijelentéseinek a gyümölcseit esszük és azokból élünk, sok mindenből ma is. Az ő leveleit olvassuk.

Ő mondta azt, hogy elmenni és a szellemi birodalomhoz tartozni sokkal inkább jobb. Ha összehasonlítod az új teremtést, amit a Biblia mond igazából, hogy te új teremtés vagy, azzal amit látsz vagy érzel, ha próbálsz összehasonlítani és próbálsz ennek az igazságát megtalálni az alapján, hogy te mit érzel ebből, hogy új teremtés vagy, akkor nem tudod megfogni a szellemi dolgokat.

Persze látjuk azt, hogy Isten mércéje, Isten tökéletessége, a túlaradó szentsége stb. milyen magas minőséget képvisel, és látjuk magunkat, hogy esendők vagyunk és hibázunk, és elrontjuk, és a haragra gerjedésnek minden fokát kimerítjük, és azt mondjuk, hogy hol vagyok én ahhoz, hogy olyan legyek, mint Isten? Pedig Isten azt mondja, hogy az én képemre lettél teremtvé, olyan vagy, mint én, az én természetem van benned. Ezt Péter le meri írni, ki meri jelteni, hogy az isteni természet részeseivé lettetek. Olyan embereknek írta ezt, akik nem voltak a testükben és a lelkükben tökéletesek. Mert a szellemre vonatkozik ez. A hit a nem látható, nem érzékelhető dolgok szilárd bizonyítéka. Nem kell neked látnod, nem kell neked ezt érezned, hinned kell. És amikor hiszed, a hited működésbe tudod hozni az által, hogy elkezded a hited alapján cselekedni. Nem a láthatók alapján, nem az érzékelhetők alapján, hanem a hited alapján, az alapján, amit Isten mondott, elkezded cselekedni, és így jön a szellemi birodalomból a fizikai, az érzelmi, és az érzéki, és a testi birodalomba valósággá az, amit hiszel. Ez mindig így működik.

Tudod, hogy ez milyen fajta hit? Ez az isteni fajta hit. Erről mondja azt a Római levél 4. fejezete – Ábrahámot hozza példaként és mutat Istenre –, hogy azokat, amelyek nincsenek, előszólítja, mint meglévőket. Azokat, amelyek nincsenek a fizikai síkon, amelyek nincsenek a lelki, az érzékelhető birodalomban jelen, azokat előszólítja. Az, hogy nincs, az nem azt jelenti, hogy nem létezik, mert a szellemi birodalomban létezik, de nem látható. Tehát a láthatatlan birodalomból előszólítja a látható

birodalomba. A szellemiből a fizikaiba. Ez a hit. Így működik a hit. Ez a hit törvénye. Hit abban, amit Isten mond. Hitben járni azt jelenti, hogy elhiszem azt, amit Isten mond. Hinni annak ellenére, hogy nem látom, hogy nem érzem, és hogy nem tudom megfogni. Ez a hitünk alapja.

Természetesen nem egy olyan mindentől elrugaszkodott hit ez, hogy akármiben hihetek, és akkor én hitember vagyok. Nem, nem hihetünk akármiben! Egyetlen egy igaz alapja van a mi hitünknek, ami igazi bibliai hit, az egyedül és kizárólag az, amit Isten mondott. Nem, amit a híradó mondott, nem az, amit a teológusok, vagy pásztorok, vagy tanítók, vagy akármik mondanak, hanem az, amit Isten mondott. Ha ezek az emberek, vagy személyek Isten Igéjével összhangban beszélnek, akkor hihetsz benne, igen. Legyen személyes meggyőződésed azzal kapcsolatban, hogy Isten mit mondott neked. Halleluja! A lelkeddel, a testeddel folyamatos összeköttetésben vagy. Folyamatos kapcsolatban vagy, legalábbis olyan értelemben, hogy ennek mindig a tudatában vagy. Mindig a tudatában vagyunk a testünknek is és a lelkünknek is. Mindig tudatában vagy annak, hogy most jól érzed magadat testben, meleged van, vagy fázol, vagy kipirosodott az arcod, úgy érzed, mert ég.

Mindig a tudatában vagy a lelkednek, hisz bárki bármit mond neked, azt érzed a lelki világodban is, hogy azt téged megsimogat, hogy az téged felemel, vagy az téged lenyom. Tudatában vagy a saját egódnak. Ezek sokszor nincsenek megfogalmazódva bennünk, és nem úgy megyünk az utcán, hogy én tudatában vagyok a saját lelkemnek. Ezek olyan „ösztönös” dolgok, magától értetődő dolgok, amelyeket nem fogalmazunk meg sokszor. De ahhoz, hogy megértsük a szellem és a lélek közötti különbséget, ezért beszélni kell így róla.

Van összefüggés egyébként a lelked és a tested között, mert ahogyan gondolkozol, a tested úgy fogja érezni magát. Nézzél meg egy romantikus, szerelmes filmet a tévében, ha ilyen romantikus alkat vagy. Hogy fogja érezni magát a tested? Könnyezni fog, beleborzong, irigység lesz benne, hogy jaj, de jó neki, nekem miért nincs ilyen, vagy jaj, de jó nekem, mert nekem sokkal jobb, mint a tévében, és az érzelmeid megnyilvánulnak. Megnézel egy horrorfilmet, és elkezdesz borzongani, feláll a szőr a hátadon, elkezdesz félni. Miért produkál a tested ilyen tüneteket? Mert a lelked, az érzelmeid ilyen hatást gyakorolnak rá. Álmodsz valami szépet, vagy álmodsz valami rosszat, úgy ébredsz fel, hogy teljesen vízben úszik a pizsamád és az ágyad is. Miért? A tested ott járt a sivatagban, vagy az északi sarkon, azért vagy ilyen állapotban? Nem! Valamit álmodtál és az érzelmeid, a gondolataid, a lelked hatást gyakorolnak a testedre.

Nagyon sokan ezen a szinten vannak, és bizony az okkultisták, mindenféle vallás ezen a szinten mozog és ér el bizonyos fajta eredményeket, mert a testet befolyásolni lehet a lelkivilággal. A lélek szintjével. A lélek edzésével. A lélek karbantartásával. A lélek megfelelő irányba való állításával. Ezt csinálják a buddhisták, és meditálnak, ezt csinálják a muzulmánok, és nagyon sokféle vallás idáig jut el. Egyetlen egy vallás – nevezzük így a kereszténységet a könnyebb értelmezés kedvéért – van a világon, amely a szellemi dimenziót képes megfogni, ez a kereszténység.

Egyedül a Biblia beszél erről így, nincsen semmi más szakirodalom a világban, amely képes lenne különválasztani a szellemet a lélektől. Nincsen semmi más, csak az Isten Igéje, ami képes lenne arra, hogy különbséget tegyen a szellem és a lélek között. A lélek attól, hogy halhatatlan, még nem természetfölötti. Mert egy örökletes dolog. Az ember lelke attól, hogy hatást tud gyakorolni a saját testére, sőt a lelkeddel és a szavaiddal hatást tudsz gyakorolni a másik ember testére is, attól még nem mindenható és nem olyan örökkévaló, magasabb rendű dimenzió, amire azt mondhatnánk, hogy nekünk ennyi elég. Mert a szellem az, ami megelevenít, nem a lélek. A Szent Szellem! A szellemünk született újjá! A szellemünkben van az örök élet. A szellemünkben van Krisztus értelme. A szellemünkben van a teljes gyógyulás és a teljes helyreállítás. A szellemünkben vannak meg azok az áldások, amelyeket Isten Jézus Krisztusban már odaadott nekünk. Lelki síkon el lehet jutni valamilyen szinten, hogy a testet karban tartsa, felépítse, jobbá tegye, de korlátozott.

Amikor az ember megtanulja, hogy a szellemi kútból merítsen, ahogy a Példabeszédek írja, hogy a bölcs ember szíve olyan, mint a mély kút, és kimeríti onnan azt, ami ott van. Amikor a szellemünkből éljük az életünket, amikor a szellemünkből hozunk döntéseket, ami nem érzélem, ami nem egy bizonyos fajta mentális tudat önmagában, akkor messzebbre tudunk eljutni. Akkor valóságba tudjuk hozni ezt a

teljességet, amely egyedül Krisztusban van. Akkor olyan dolgokat tudunk elérni, amelyek természetfölöttiek. A természetes lelki és testi síkon felül mutatnak.

Ez egy örökké tartó dolog, hogy ezt tanuljuk. Pál apostol beszél erről. Tisztában volt ő ezzel, azt mondta saját magáról, hogy nem gondolom, hogy én már elértem volna ide, erre a szintre, hanem azokat cselekszem. Amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, amik pedig előttem, azoknak neki dőlve célegyenest igyekszem a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívásom jutalmára, mondja.

Tehát a lelkeddel folyamatos kapcsolatban vagy, nem tudod csak úgy kikapcsolni meg bekapcsolni. Nem úgy van ez, hogy a felháborodott érzelmeidet kikapcsolod, mert tekersz egyet a füleden, és azt mondod: hát, eddig szomorú voltam, most boldog vagyok! Most úgy döntök, hogy megváltoztatom az érzelmeimet. Nem lehet csak úgy félretenni az ember érzelmeit. Azonnal jelez az érzelmed, azonnal jelez a lelked, ha baj van. Persze vannak, akik érzékenyebbek és vannak, akik kevésbé érzékenyek. Mondhatjuk úgy is kicsit csúnya szóval, hogy érzéketlenek. Biztos láttál, hallottál, tapasztaltál olyan beszélgetéseket, amikor a másik lelke olyan érzéketlen. Nem indul meg a szegény gyerekeken, a betegeken, stb. De önmagában nem lehetséges csak úgy kikapcsolni. Azonnal ott van, és azonnal követeli magának az ego azt, hogy ő legyen a középpontban. A szellemedet azonban nem tudod megérinteni, szemben azzal, hogy a lelkedet meg tudod érinteni te magad is. Ahogy Dávid mondja a Zsoltárokból, hogy „áldjad én lelkem az Urat”. A saját maga lelkét generálva, a saját maga lelkét bátorítva, gerjesztve buzdította saját magát, hogy „áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az Ő nevét”.

A szellemedet azonban nem tudod megérinteni. A szellemedet nem látod a tükörben. Amit látsz a tükörben, az a tested, és időnként látod a tükörben a lelkedet is. Mert az örömed, a fájdalmad, a keserűséged, vagy a kimondhatatlan boldogságod a tükörben is visszaköszön. De a szellemedet nem látod. Nem érzed úgy, mint a hideget, vagy a meleget. Amit érzékelsz időnként, és amire így rá szoktuk mondani, hogy érzem Istent, az a kenet. Az a Szent Szellem megnyilvánulása benned, vagy közöttünk, vagy rajtad.

A János 3,8-ra lapozzunk vissza. Ahol azt mondja Jézus a Nikodémussal történő beszélgetése közben:

János 3,8.

8. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki Szellemtől született.

Így van mindenki, aki Szellemtől született. Nem lélektől, hanem Szellemtől született. Így van mindenki, aki Szellemtől született. Sok minden van ebben az igeversben. Megint egy fizikai hasonlatot hoz, hogy egy szellemi dolgot bemutasson. A szelet sem lehet látni. Nem tudod a szelet a fizikai érzékszerveiddel meglátni. Egy dolgot látsz, a szél hatását, az erejét, a megnyilvánulását. Mert a szél önmagában nem látható. Látod azt, hogy fölkapja a leveleket, és elfújja. Látod azt, hogy mozognak a fák és susognak a levelek. Látod azt, hogy egy forgószelet esetleg károkat okoz. Kimész a nyári melegben és ez a lágy, meleg szelőlő megérint téged és érzed. A szelet érzed, de nem tudod megfogni, és nem látod a fizikai szemekkel. Érzed mégis, annak ellenére, hogy nem látod. Ezt mutatja be Jézus ezzel az Igével többek között itt, hogy a szellem nem érzékelhető úgy, mint ahogy a lélek, de a hatását, a következményeit, az eredményeit bizony érzékeljük. Ilyenkor, amikor érzékeljük a Szent Szellem hatását, működését, az ajándékait, a gyógyító erejét, az Ő jelenlétét, az érzelmeinkben ez megnyilvánul, mert dicsőítés közben hullanak a könnyeink, mert úgy megérint, és beleéljük magunkat abba a dalba, abba a szövegbe. A hálánk felemelkedik, és a testünk meggyógyul. Rengetegféle módon lehet érzékelni Isten Szellemét, de nem magát a Szellemet érzed, hanem annak valamilyen következményét, vagy hatását.

Természetes eszközökkel nem lehet érzékelni a szellemi dolgokat. Nem lehet megmérni. Nincs olyan műszer, ami kimutatná azt, ha bejövünk ide a terembe, hogy mennyire ingadozik ki az ingaóra, hogy most mekkora a kenet. Meg lehet mérni az áramerősséget, bedugod a konnektorba a megfelelő műszert, meg lehet mérni hőmérővel a hőmérsékletet, de a Szent Szellemet nem lehet megmérni semmilyen szellem mérővel, hogy mennyire van itt jelen, hogy mennyire munkálkodik. A működését, az erejét, a jelenlétét érzékeljük valahol, ha rá vagyunk erre hangolódva. Nem nagyon szeretem ezt a szót, de nem tudom másképp kifejezni, hogy érezzük Isten jelenlétét, mert nem érezzük magát Istent, hanem a működését. A szókimondásom kifogyott. Biztosan el lehet ezt mondani, ma-

gyarázni másképpen is, de majd még képzem magam abban, hogy jobban kifejezem magam. De nyilvánvaló, egyértelmű, hogy Istent nem látod, és nem érzed, csak a hatását, az eredményeit.

János 6,63.

63. A Szellem az, aki megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok néktek, Szellem és élet.

A beszédek, amelyeket én szólok nektek, Szellem és élet. Szellem és élet! A hústest és a lélek folyamatos tudatában élünk. A szellemi dolgok valóságosak ugyan, de nem érzékelhetők. Mégis azt mondja itt Jézus, hogy amit én beszélek, amit én szólok, az az élet, az a szellemi valóság, az az igazság. Mindig minden alkalommal – ebben fejlődünk és fejlődünk kell – döntést hozunk akkor, amikor különböző látható, érzékelhető dolgokkal szembesülünk, hogy mi most mi alapján tesszük. Az alapján, amit érzek, amit látok, amit gondolok, amit úgy gondolom, hogy helyes, saját forrásból gondolom azt, hogy helyes, vagy pedig az alapján, amit Isten beszéde mond. Egyikünk sem tökéletes ebben!

Amikor arról beszélünk, hogy a Szent Szellem vezetését érzékeljük, az sem egy érzés. Lehet egy kinyilatkoztatás, lehet egy kijelentés, lehet egy ihletés, ami megnyilvánul a lelkedben és a lelki szinten érzed ezt. Nem szellemi szinten érzed és érzékeled Isten vezetését. Szokták mondani, hogy érzek szellemben bizonyos dolgokat. Nem lehet a szellemit megfogni, nem lehet érzékelni. A lelki dolgokat igen, azt érzékeled, mert érzed, mert úgy gondold, mert az a benyomásod és az a belső dolog van benned. Nem mindig könnyű erről beszélni, mert sok mindent nem lehet megtanítani embereknek, mert sok minden úgy tanulható meg, ha te is benne vagy, és gyakorlod és éled.

A kedvenc példám, amit pár évvel ezelőtt találtam ki, hogy elmondom mindig ilyenkor, az az, hogy egy kisgyereknek meg tudod tanítani, hogy hogyan fújja fel a rágógumit a szájával és pukkadjon ki, de nem tudod helyette megcsinálni. Meg tudod mutatni, el tudod magyarázni, példát tudsz adni, de neki kell arra ráéreznie. Először még nehezen megy, először még kilyukasztja a nyelvével, van, amikor jobban csinálja elsöre, mint te. Ezek ilyen dolgok! Szellemben járni – amiről majd jövő héten beszélek, pont erről fog szólni, hogyan tudjuk ezt csinálni.

Az 1Timótheus 4,8-at fölírtam magamnak, szeretném ezt nektek felolvasni. Csak úgy emlékeztetésképpen. Itt az mondja Timótheusnak Pál:

1Timótheus 4,8.

8. Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de az istenfélelem mindenre hasznos, mert megvan benne a jelenvaló és a jövő élet ígérete.

Önmagában erről is lehetne egy egész alkalmat beszélni, hogy mit jelent az, hogy a test gyakorlásának kevés haszna van. Van haszna, de kevés. Lehet edzeni a testet, lehet karbantartani, és van ennek egy bizonyos fajta haszna, de az örökkévaló dolgokhoz képest azonban ez kevés. Ugye ez viszonyítási alapkérdés. De az istenfélelem és az, hogy az ember szellemi módon él gyakorlatilag, az mindenre hasznos. Mert meg van a jelenvaló és a jövő életnek is az ígérete.

A Jakab 1,22. amit szeretnék felolvasni. Ahol azt mondja Jakab, aki Jézus féltestvére, Jézussal együtt nőtt föl gyakorlatilag.

Jakab 1,22.

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

Mi az Ige? Az Ige az, amit Isten mond, az Ő beszéde, az Ige, ami igazság. Azt mondja, hogy az Igének, Isten beszédének a cselekvői legyetek, ne csak hallgatói. Hogyan fogsz cselekedni az Ige alapján? Csak úgy, ha hiszel benne. Mert egyébként, ha hiszel benne, azt tudod bizonyítani azzal, hogy cselekszel az alapján.

A szellemünk egyébként él a testünk nélkül is. A testünk azonban nem képes életre a szellemünk nélkül. Elmondom még egyszer. A szellemed örökké él! Bizonyos értelemben mindenkinek örök élete van. A szellemileg halott és a szellemileg élő embernek is, mert a test, amikor a porba hull, a szellem örökké él. Csak nem mindegy, hogy az élet van benne, Istennel való közösségben éli azt az örök életet tovább, vagy pedig Istentől távol éli a pokolban azt az életet. Olyan ez, mint amikor a kesztyűből kihúzod a kezéd. Az a kesztyű szépen rásimul a kezedre, tudsz vele szépen mindenfélét megfogni, ugyanúgy viselkedik, mint a kezéd, tudsz vele simogatni, tudsz vele megpaskolni, le tudsz valamit

ütni, föl tudod emelni. A kesztyű mozog abban az irányban, amerre a kezed mozgatja. A kezed ebben a példában a szellemed, ha kihúzod a kezed a kesztyűből, akkor élettelenül lehullik a földre az a kesztyű. Így van ez a testünkkel, amikor a szellem elhagyja a testet, akkor a test élettelenül hullik le a földre. A testünk élete, az nem önmagában van, mint ahogy a kesztyűnek nincs élete önmagában, hanem a benne levő szellem által él a testünk is, nem önmagában. Ádám teste sem élt, amíg az Isten bele nem lehelte az élet leheletét. Ezt az 1Mózes 2,7-ben olvastuk el a legutóbb. Most az 1Mózes 2,17-et olvasom, amit az alkalom elején már elmondtam. Ahol Isten azt mondja Ádámnak:

1Mózes 2,17.

17. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz.

Azon a napon meghalsz! A szelleme meg is halt azon a napon. A teste azonban még élt elég sokáig. A Biblia többféle halálról beszél. A fizikai halál az, ami a legnyilvánvalóbb, ami leginkább a köz-tudatban van, ami mindenki számára nyilvánvaló és egyértelmű, ha hívó, ha nem hívó. A test halála, ahogy az előbb elmagyaráztam, kikerül belőle a szellem és a lélek, akkor ez összeesik, és nem képes arra, hogy önmagát fenntartsa. A szellemi halál, amiről beszél a Biblia több helyen, az pontosan ez a halál, ami Ádámmal történt akkor, amikor evett, amikor ellenszegült, amikor fellázadt, amikor bűnt követett el. Akkor már egy másik úrnak adta át önmagát és akkor már nem Isten volt az atyja, hanem a sátán. A bukott természettel bejött a világra a bűn és ezáltal az egész föld átok alá került. Ezt nyögi a föld a mai napig. Egy bukott világban élünk. Mondhatni, hogy a föld, amilyen állapotban ma van, most is csodálatos, a tengerpart és az erdő és a csiripelő madarak és a virágos mező, még mindig gyönyörűséges. De milyen lehetett akkor, amikor ez nem ilyen bukott állapotban volt? Még ennél is magasabb, még ennél is csodálatosabb rendű és szintű volt. Olyan mennyei! Meg fogjuk ezt látni, de jó!

Tehát a szellemi halált Ádámtól örököltük. A második halálról pedig ír a Biblia a Jelenések könyvében, ami a kénköves tóba való vettetést jelenti. Ez azoknak van, akik nem fogadták el Jézust ebben a földi létben, életben. De semelyik halállal nem szűnik meg a létezés. A szellemi halál egy elkülönülést jelent Istentől. Ádámtól kezdődően mindenki ebbe született bele. Nagyon jól beszél erről az Efézus 2,1–6. Az Egyszerű fordítás szerint fogom felolvasni. Mostanában keveset olvasok ebből, mert nagyon sok hiányosságot, vagy hibát véltem én felfedezni, de ez a rész nagyon tetszik. Szeretném tehát az Egyszerű fordítás szerint felolvasni.

Efézus 2,1–6. EFO.

1. Régebben szellemileg halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt,

2. amelyekben éltetek, akárcsak a többi ember – a jelenlegi korszakhoz igazodva. Azt a gonosz szellemi fejedelmet követtétek, aki most a levegőbeli hatalmasságok felett uralkodik. Ez a szellem működik mindazokon keresztül, akik nem engedelmességek Istennek.

3. Valamikor mi is mindnyájan közéjük tartoztunk, és a régi természetünk kívánságai uralkodtak rajtunk. A saját elgondolásainkat törekedtünk megvalósítani, és igyekeztünk elérni, amit a régi természetünk megkívánt. Így tehát ránk is, mint mindenki másra, Isten jogos haragja következett volna.

4. Isten azonban telve van irgalommal, és nagyon szeret bennünket,

5. ezért, amikor még szellemileg halottak voltunk a bűneink miatt, Krisztussal együtt új életre keltett. Bizony, Isten kegyelme mentett meg minket!

6. Sőt, mivel Jézus Krisztus részei vagyunk, vele együtt feltámasztott a halálból, és vele együtt a mennyei helyekre ültetett bennünket.

Halleluja! Gyönyörű számomra ez az igesor! Itt a bukott természet reménytelenségéről is ír az Ige, amit lehet neveléssel, lehet törvénnyel, lehet fegyelmezővel tanítani. Valahogy lehetséges, hogy a külső embert bizonyos korlátok közé szorítsuk és formáljuk. Ezt sajnos ki lehet mondani, hogy némely nem hívó ember jobban csinálja, mint egy-két keresztény ember, hogy a viselkedésében inkább hozzáigazodik az igazsághoz, de a természetet, a belső bukott emberi természetet nem lehet megváltoztatni. Olyan ez, mint amikor megtanítasz egy kiskutyának bizonyos trükköket, hogy leüljön, hogy pitizzen, hogy megkerülje a

lábadat, visszahozza a botot. Sok mindenre meg lehet tanítani egy kiskutyát, meg lehet tanítani egy sast, meg lehet tanítani egy medvét, egy farkast. A macskákról nem beszélek, mert azt nem lehet megtanítani semmire. Sok állatot meg lehet tanítani sok mindenre, de attól még a természete nem változik meg. Attól még, hogy fölvesz bizonyos fajta emberinek tűnő tulajdonságokat, hogy engedelmeskedik a szóra és visszahozza a papucsot, amikor szólsz neki, attól még nem válik a természete emberivé. Ugyanígy meg lehet tanítani az embereket törvénnyel, fegyelmezőssel, sarokba szorítással, jó példamutatással, erkölccsel, neveléssel sok minden jó dologra, hogy jól viselkedjenek, de attól még a szellemi természetük nem változik meg, mert csak egyféleképpen tud az megváltozni, Isten Szelleme által, és az pedig az újjászületés által lehetséges, az Őbenne való hit által. Nem lehet Jézust kikerülni! Nem lehet megkerülni hátulról és bemenni a mennybe úgy, hogy Jézust nem fogadjuk el. Nincs más mód! Nincs más út és nincs más név, amely által mi megtartatunk, csak az Úr Jézus neve. Halleluja! Egy út van az Atyához! Dicsőség neki ezért!

Még azt hadd mondjam el, hogy ez a kulcs a dologban, ez a lényeg, ezt ragadjuk meg, hogy Isten szava a tükör, amiben bele kell néznünk. Jakab mondja ezt, az 1,22–25-ig felolvasom és ezzel zárom. Legalábbis majdnem ezzel zárom.

Jakab 1,22–25.

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

23. Mert ha valaki hallgatója az Igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát:

24. Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.

25. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és meg is marad abban, és nem feledékeny hallgatója, hanem cselekvője is annak, az áldott lesz cselekedeteiben.

Halleluja! Ha tudni akarom, hogy mennyire piros az arcom, akkor belenézek a tükörbe. Ha tudni akarom, hogy mennyire sikerült megfésülködnöm reggel, akkor belenézek a tükörbe és megnézem magam. Ha tudni akarom, hogy valójában a szellememben mi van, hogy milyen vagyok én ott bent, ha meg akarom ismerni önmagam, akkor a Bibliába kell belenézni. Mert a Biblia mutatja meg egyedül nekem azt a helyes és jó tükörként, hogy én milyen vagyok. A Biblia nem torzít. Amíg egy fizikai tükörben lehetek vékonyabb és molettebb és mindenféle deformáció lehet a tükörben, az Ige az, ahogy Jakab mondja maga, egy szellemi tükör, amely megmutatja, hogy milyenek vagyunk.

Amikor az Ige megmutatja azt a Róma 5,5-ben, hogy Isten Szelleme kitöltött a mi szívünkben, akkor nekem van lehetőségem ezt elhinni, még ha nem is érzem. Amikor az Ige megmutatja azt, hogy minden szellemi áldással meg vagyok áldva az Efézus 1,3-ban, akkor van döntési jogom és lehetőségem, hogy elfogadom ezt vagy nem. Amikor azt mondja a 2Péter 1,9-ben, hogy isteni természet részesévé lettem, akkor van lehetőségem azt elfogadni. Amikor azt mondja az 1Korinthus 6,11-ben, hogy megmosott vagyok és megszentelt, akkor dönthetek, hogy ehhez igazítom magam vagy nem. Amikor a Galata 5,22-ben azt mondja, hogy a Szellem gyümölcsei bennem vannak, ezek ott vannak bennem, akkor van lehetőségem eldönteni, hogy most az érzéseim alapján élek, vagy az alapján, amit hiszek. Amikor azt mondja a Biblia, hogy Krisztus értelme van bennem, az 1Korinthus 2,16 szerint, akkor van lehetőségem arra, hogy ezt elfogadom, vagy nem fogadom el, érzem ezt, vagy nem érzem ezt. Amikor azt mondja az Ige, hogy Jézus sebeivel meggyógyultam – 1Péter 2,24 –, akkor van lehetőségem arra, hogy ezt elhiszem, mert ez a szellemi igazság, vagy pedig járok lelki, érzéki szinten, ami ellenkezni fog velem.

Isten a Szellemedet teljesen megújította, teljes vagy és tökéletes vagy a szellemedben. A szellemedben nincsen bűn. El van pecsételve a Szent Szellemmel, nem fér hozzá semmi! Ha bűnt követsz el – márpedig követsz el bűnt, én is –, az a szellemedet nem érinti meg. Miért? Mert le van zárva! El van pecsételve! Meg van szentelve, Isten számára el van téve. A szellemed. A lelked nem. A tested sem. A démonok sem férnek hozzá a szellemedhez. Senki nem fér hozzá a szellemedhez! Ott Isten Szelleme lakik. Nem csupán, hogy ott lakik, hanem teljesen eggyé váltál a Szent Szellemmel. Múltkor, amikor a kétszínű vizet összeöntöttem, láttad ugye, hogy eggyé

válsz? Eggyé váltál, egy Szellem vagy Övele, a szellemedben. Dicsőség Istennek! Halleluja!
Ennyit szerettem volna mára nagyjából.

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**